

خبر

خبر خوب رئیس کل سازمان نظام پرستاری محاسبه اضافه کاری کادر درمان در تعطیلات غیر تقویمی

به گزارش روابط عمومی سازمان نظام پرستاری، احمد نجابتیان، رئیس کل سازمان نظام پرستاری، گفت: در سال جاری شاهد افزایش ۶۰ درصدی تعرفه‌ها بودیم. با توجه به تغییرات صورت گرفته در پرداخت تعرفه‌ها، تأکید ما بر حفظ نسبت عادلانه میان تعرفه پرستاری و بهیاری است تا بهیاران متضرر نشوند.

وی افزود: سعی سازمان نظام پرستاری این است که در ۶ ماهه نخست سال با برقراری فوق العاده خاص، موضوع جبران حقوق محقق شود.

نجابتیان در خصوص تعطیلاتی که به صورت رسمی در کشور اعلام می شود، گفت: کادر درمان مشمول کاهش ساعت موظفی شده و محاسبه اضافه کاری آن‌ها در این روزها با ضریب ۱/۵ برابر انجام خواهد شد.

وی با اشاره به فعالیت حدود ۳۰ تا ۴۰ مدرسه بهیاری در کشور، ادامه داد: توسعه این مدارس باید به صورت جامع، کنترل‌شده و منطبق بر نیازهای واقعی جامعه صورت گیرد.

رئیس انجمن مطالعات کبدی ایران: درمان هپاتیت C در ایران رایگان است

سید مؤید علویان، رئیس انجمن مطالعات کبدی ایران در گفت‌وگو با ایسنا با بیان اینکه شیوع هپاتیت B در کشور حدود ۵ تا ۷ درصد بود، گفت: بررسی‌ها نشان می‌دهد شیوع بیماری کاهش یافته و کمتر از یک درصد است.

او با بیان اینکه بیش از ۲۰هزار بیمار به صورت رایگان درمان شده‌اند، تصریح کرد: درمان هپاتیت C در ایران رایگان است؛ اگر فرد مبتلا به هپاتیت C زیر پوشش بیمه نیست، می‌تواند به صورت رایگان تحت پوشش بیمه قرار بگیرد تا خدمات درمانی رایگان شود. تمام الزامات مرتبط با هپاتیت C مانند «تشخیص»، «پوشش بیمه‌ای» و «متخصصان توانمند» در کشور در دسترس هستند.

این پزشک توضیح داد: یکی از تکالیف نظام بهداشتی و درمانی کشور این است که هپاتیت C را تا سال ۲۰۳۰ در میان سایر افراد جامعه حذف کنیم. ایران توانسته این بیماری را در بیماران خاص حذف کند و روند بیماری در سایر گروه‌ها نیز رو به کاهش است.

پرسشی از سخنگوی سازمان ثبت اسناد و املاک آیا اسناد تک‌برگ زردرنگ باید به سند سبزرنگ تبدیل شوند؟

به گزارش مهر، اعظم قویدل، سخنگوی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اظهار کرد: اسناد مالکیت حدنگار یا تک‌برگ زردرنگ نیازی به تعویض یا تبدیل به اسناد مالکیت حدنگار سبزرنگ ندارند.

وی افزود: در حال حاضر، فقط اسناد مالکیت سبزرنگ از حیث نحوه انجام معاملات، مشمول قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول هستند و اسناد مالکیتی که پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، یعنی از تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۳ به بعد صادر شده‌اند، با رنگ سبز صادر می‌شوند.

قویدل ادامه داد: با هر بار انجام معامله نسبت به اسناد مالکیت حدنگار، سند تک‌برگ جدید به نام خریدار یا منتقل‌الیه صادر می‌شود و این سند جدید به رنگ سبز خواهد بود. این اسناد از نظر نحوه انجام معاملات، مشمول قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول هستند.

رئیس مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی بیان کرد یک رکورد بی نظیر؛ رشد ۴۰۰ درصدی نشریات ایرانی نمایه شده

به گزارش ایسنا؛ علی خورسندی، رئیس مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی با اشاره به گزارش ۲۰۲۶ اسکوپوس، گفت: گزارش ۲۰۲۶ اسکوپوس نشان می‌دهد ایران با ۴۶۴ نشریه علمی جایگاه نخست در منطقه را تصاحب کرده است.

این رکورد وقتی معنادارتر است که نزدیک به ۴۰درصد از نشریات نمایه شده بین‌المللی منطقه (۲۶ کشور) از ایران هستند؛ ترکیه با ۳۴۴ نشریه، مصر با ۹۳ نشریه، پاکستان با ۸۴ نشریه و عراق با ۵۵ نشریه جایگاه‌های دوم تا پنجم منطقه را دارند؛ عربستان با ۲۸ نشریه در رتبه ششم قرار دارد.

رئیس مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی افزود: رشد ۴۰۰ درصدی نشریات ایرانی نمایه شده در اسکوپوس طی ۱۵ سال یک رکورد بی نظیر است. در سال ۲۰۱۱ تعداد نشریات نمایه شده بین‌المللی ایران کمتر از ۱۰۰ نشریه علمی بود.

گفت‌وگو با یک روان‌شناس اجتماعی درباره چرایی ازدحام عجیب نوجوانان برای دیدن یک یوتیوبر در ایران‌مال

جولان بلاگرهای زرد در بی‌سوادی رسانه‌ای

اریکسون، یکی از مهم‌ترین مراحل رشد در دوره نوجوانی به شمار می‌رود و امروز شاهد شکل‌گیری نوعی هویت جدید هستیم که دور از چشم برنامه‌ریزان، سیاست‌گذاران و مدیران جامعه در حال شکل گرفتن است. ایونت‌هایی از این دست و نمونه‌های مشابه آن، نماد و نمود روشن همین فرایند هستند. اگر این روند ادامه پیدا کند، با نسلی روبه‌رو خواهیم شد که از نظر هویتی با نوعی آشفتگی و چندپارگی مواجه است. در این الگوی جدید هویت‌سازی، مؤلفه‌های اصلی هویت، مانند هویت ملی، هویت زبانی، هویت قومی، هویت تاریخی و هویت اعتقادی و مذهبی، معمولاً جایگاه پررنگی ندارند و نقش آن‌ها به‌تدریج کمرنگ می‌شود.

در چنین شرایطی، نهادها و افرادی که به‌طور طبیعی باید نقش اصلی را در هویت‌سازی نوجوانان ایفا کنند، مانند خانواده، معلمان، استادان دانشگاه و حتی سلب‌ریتی‌هایی که جایگاه رسمی‌تر و شناخته‌شده‌تری در جامعه دارند، یا اثرگذاری خود را از دست می‌دهند یا میزان تأثیر آن‌ها به‌شدت کاهش پیدا می‌کند.

■به نظر شما فضای مجازی چگونه این احساس را به وجود می‌آورد که نوجوان فکر می‌کند با یک اینفلوئنسر رابطه‌ای نزدیک دارد، در حالی که این رابطه یک‌طرفه است؟

یکی از ویژگی‌های اصلی شبکه‌های اجتماعی نوین و دیجیتال همین امکان تعامل است؛ البته این تعامل هم کاملاً دوسویه و برابر نیست. برخلاف تلویزیون که رسانه‌ای کاملاً یک‌سویه به شمار می‌رود، در شبکه‌های اجتماعی مخاطب می‌تواند از طریق کامنت، دایرکت و دیگر ابزارهای ارتباطی با تولیدکننده محتوا تعامل داشته باشد و همین موضوع احساس نزدیکی بیشتری ایجاد می‌کند. در بسیاری از موارد فردی که مخاطبان، او را به‌عنوان یک اینفلوئنسر یا بلاگر می‌شناسند، در واقع یک شخص نیست، بلکه یک تیم، پشت تولید محتوا، مدیر یت صفحه و پاسخ‌گویی به مخاطبان فعالیت می‌کند. این تیم، محتوا تولید می‌کند، به کامنت‌ها و دایرکت‌ها پاسخ می‌دهد و این تصور را در ذهن نوجوان به وجود می‌آورد که ارتباطی مستقیم و شخصی با آن فرد برقرار کرده است؛ در حالی که فردی با بیش از یک میلیون دنبال‌کننده، عملاً امکان پاسخ‌گویی مستقیم و فردیبه‌فرد به همه مخاطبان خود را ندارد. همین ویژگی سبب شکل‌گیری نوعی جهان اجتماعی موازی یا به تعبیر دیگر، گروه‌های اجتماعی دیجیتال می‌شود. این گروه‌ها ویژگی‌هایی مانند ناپایداری، امکان تغییر سریع، قابلیت دستکاری و تأثیرپذیری بالا دارند و همین خصوصیات، فضایی ذهنی و مجازی برای نوجوان ایجاد می‌کند؛ فضایی که در آن باور دارد با یکی از مهم‌ترین و اثرگذارترین افراد زندگی خود ارتباطی مستقیم و نزدیک برقرار کرده است، در حالی که این احساس لزوماً با واقعیت منطبق نیست.

■شما ازدحام هزاران نوجوان برای دیدار یک یوتیوبر را صرفاً هیجان هواداری می‌دانید یا نشانه یک تغییر اجتماعی در نسل نوجوان؟

نوجوانی همواره دوره‌ای همراه با هیجان‌های شدید، نگاه صفر و صدی به دنیا و تلاش برای تخلیه انرژی و احساسات درونی بوده است. این رفتار را بیش از این هم در ورزشگاه‌ها، هنگام تشویق یک فوتبالیست مشهور یا در کنسرت‌ها، در مواجهه با یک هنرمند محبوب دیده‌ایم و این بخش از ماجرا پدیده تازه‌ای نیست. اما بخش مهم‌تر این اتفاق، نشانه یک تغییر و تحول عمیق اجتماعی است. ما امروز با پدیده‌ای روبه‌رو هستیم که بشر در طول صدها هزار سال زندگی خود روی کره زمین، تجربه‌ای مشابه آن نداشته است. این تحول، تنها به تغییر الگوهای سرگرمی محدود نمی‌شود، بلکه ارزش‌ها، هنجارها، شیوه ارتباطات و نحوه شکل‌گیری گروه‌های اجتماعی را نیز دستخوش تغییر کرده است. در گذشته، گروه‌های اجتماعی عمدتاً بر پایه هم‌مکانی، هم‌خونی و هم‌زیستی شکل می‌گرفتند، اما امروز این الگو تغییر کرده است. اکنون شکل‌گیری این گروه‌ها بیش از هر چیز بر پایه انتخاب، هم‌فکری و هم‌سلیقگی استوار است، زیرا فناوری‌های دیجیتال فاصله‌های جغرافیایی را از میان برداشته‌اند. امروز با گروه‌های اجتماعی جدیدی مواجه هستیم که اعضای آن‌ها به‌طور مستمر با یکدیگر در تعامل هستند، در حالی که ممکن است هرگز یکدیگر را از نزدیک ندیده باشند. همین مسئله نشان می‌دهد ازدحام نوجوانان برای دیدار با یک یوتیوبر، صرفاً یک هیجان هواداری نیست، بلکه می‌تواند نشانه‌ای از تغییرات عمیق اجتماعی و تحول در الگوهای ارتباطی و مرجعیت نسل جدید باشد.

■می‌توان گفت نوجوانی که در یک بازه زمانی طولانی تحت تأثیر این گروه‌های مرجع قرار می‌گیرد، به‌تدریج ارزش‌ها و هنجارهای خود را از همان منابع دریافت می‌کند؟

قطعاً، در چنین شرایطی، فرایند انتقال ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی که طی قرن‌ها به‌صورت نسل به‌نسل منتقل شده، متوقف می‌شود و به جای آن، ارزش‌ها و هنجارهای دیگری شکل می‌گیرد و جایگزین می‌شود.

اگر این نسل با همین الگوها رشد کند، در آینده با نوعی گسست فرهنگی، تاریخی و اجتماعی مواجه خواهیم شد؛ زیرا پیوند تجربیوار و متوالی میان نسل‌های گذشته و نسل جدید تضعیف می‌شود و این موضوع یکی از مهم‌ترین و جدی‌ترین آسیب‌های این روند به شمار می‌رود. آسیب بزرگ بعدی این روند، مسئله هویت و هویت‌سازی نوجوانان است. هویت‌سازی، بر اساس نظریه اریک

ازحام نوجوانان برای دیدار با یک یوتیوبر، صرفاً یک هیجان هواداری نیست، بلکه می‌تواند نشانه‌ای از تغییرات عمیق اجتماعی و تحول در الگوهای ارتباطی و مرجعیت نسل جدید باشد

این دستگاه جادویی دیجیتال بر عهده گرفته است. این نخستین بار هم نیست که چنین اتفاقی رخ می‌دهد. پیش از این نیز نمونه‌های مشابهی را در نقاط مختلف که عمدتاً در مراکز خرید و مال‌های تهران برگزار شده‌اند، دیده‌ایم؛ البته ممکن است در شهرستان‌ها هم چنین رویدادهایی برگزار شده باشد، اما من اطلاعی از آن ندارم. اینفلوئنسرها و بلاگرها هم سلیقه نوجوانان را به خوبی می‌شناسند و هم در شکل دادن به آن نقش دارند. آن‌ها دقیقاً در همین مسیر حرکت می‌کنند و به نوعی به «سوپر‌من‌های خیالی» نوجوانان و جوانان تبدیل شده‌اند. همین مسئله سبب شده است بتوانند سبک زندگی، نوع نگاه، برداشت نوجوان از جهان، آینده و حتی مطلوب‌ها و آرزوهای را که در ذهن او شکل گرفته، جهت‌دهی کنند. آن‌ها دقیقاً روی همین نقاطی دست می‌گذارند که برای یک نوجوان جذاب و مهم است و به همین دلیل، نوجوانان نیز به سمت آن‌ها گرایش پیدا می‌کنند. نکته‌ای که به‌نظر من بسیار قابل تأمل است، این است که ما بزرگ‌ترها تقریباً با این فضا غریبه‌ایم. نه شناخت درستی از آن داریم، نه آشنایی کافی با چهره‌های اثرگذار این حوزه. حتی ممکن است نام بسیاری از این افراد را هم نشنیده باشیم و تصور کنیم افراد گمنامی هستند یا تأثیر چندانی ندارند، اما وقتی چنین ایونت‌هایی برگزار می‌شود، تازه متوجه می‌شویم این افراد تا چه اندازه در عمق زندگی خانواده‌ها و ذهن نوجوانان نفوذ کرده‌اند و می‌توانند اثرگذاری مثبت یا منفی داشته باشند. در حالی که این نفوذ هر روز بیشتر می‌شود، ما بزرگ‌ترها همچنان از آن غافل هستیم و هنوز تلاش می‌کنیم نوجوانان را با همان الگوها و نظام تربیتی نسل‌های گذشته هدایت کنیم؛ در حالی که دنیای آن‌ها تغییر کرده و ابزارهای اثرگذار بر آن‌ها نیز کاملاً متفاوت شده است.

■**این اتفاق چه پیامد و آسیب‌هایی برای نوجوانان دارد؟**
پیش از آنکه درباره آسیب‌های این پدیده برای نوجوانان صحبت کنیم، باید به این پرسش پاسخ دهیم که اصلاً چرا به چنین نقطه‌ای رسیده‌ایم؟ دلیل اصلی این وضعیت آن است هشدارهایی که دست‌کم خودم از دهه ۸۰ بارها در مصاحبه‌ها، سخنرانی‌ها و نوشته‌های مختلف مطرح کرده‌ام و بسیاری از همکارانم نیز بر آن تأکید داشته‌اند، جدی گرفته نشد. همواره تأکید من این بوده است که نظام رسمی آموزش و پرورش و نهاد خانواده باید به سمت توجه جدی به سواد رسانه‌ای و سواد دیجیتال حرکت کنند. این دو نهاد باید بتوانند این آموزش‌ها را در قالبی علمی، دقیق و متناسب با خواست‌ها و نیازهای کودکان و نوجوانان به نسل جدید منتقل کنند. نظام رسمی آموزش و پرورش ما، چه در دوره ابتدایی و متوسطه و چه در دانشگاه، در حوزه آموزش سواد رسانه‌ای و سواد دیجیتال عملاً سکوت کرده است. ما بدون اینکه بتوانیم سواد رسانه‌ای را به شکل مناسب به فرزندانمان آموزش دهیم، ابزارهای رسانه‌ای، به‌ویژه رسانه‌های نوپدید دیجیتال را در اختیار آن‌ها قرار داده‌ایم. در

■**محدته رضایی** اگر بخواهیم از روی یک عکس، نبض یک جامعه را بگیریم، شاید تصاویر ایران‌مال یکی از مناسب‌ترین قاب‌ها باشد. در نگاه نخست، در عکس و فیلم‌ها فقط جمعیتی دیده می‌شود که برای دیدن نیما تکیدو، یوتیوبر هجوم آورده‌اند؛ اما اگر چند ثانیه بیشتر به تصویر خیره بمانیم، می‌بینیم جمعه اول مرداد ۱۴۰۵، ایران‌مال فقط میزبان یک ایونت نبود؛ برای چند ساعت به اتاق رادیولوژی جامعه تبدیل شده بود.

درواقع جایی که شکستگی استخوان یک یوتیوبر، سایه‌ای انداخت روی ترک‌هایی که مدت‌هاست در نقشه مرجعیت، هویت و زیست نسل جدید افتاده‌اند. برای واکاوی آنچه در پی این تصاویر می‌گذرد، با علیرضا شریفی‌زدی، روان‌شناس اجتماعی و استاد دانشگاه به گفت‌وگو نشستیم.

■ازحام اخیر برای دیدار یک یوتیوبر را چگونه تحلیل می‌کنید؟ این اتفاق چه چیزی درباره نسل نوجوان امروز به ما می‌گوید؟

امروز مردم، نه فقط در ایران بلکه در همه جای دنیا، به دو دسته تقسیم می‌شوند. یک گروه، ساکنان فضای دیجیتال، دنیای سایبری و فضای مجازی هستند و گروه دیگر، مهاجران این فضا محسوب می‌شوند. متولدان دهه ۶۰ و نسل‌های پیش از آن، یعنی دهه‌های ۴۰ و ۵۰ کسانی هستند که بعدها به فضای دیجیتال مهاجرت کرده‌اند، اما متولدان نیمه دوم دهه ۷۰، دهه ۸۰ و دهه ۹۰ که امروز حضور پررنگ‌تری در جامعه دارند، ساکنان واقعی دنیای دیجیتال هستند. این نسل از روزی که به دنیا آمده، در اطراف خود با سیستم‌ها و فناوری‌های دیجیتال روبه‌رو بوده است. به همین دلیل، به‌ویژه دهه هشتادی‌ها و نودی‌ها، دنیا را مانند یک «وب» بزرگ می‌بینند و بر همین مبنا زندگی خود را تنظیم می‌کنند. آن‌ها مرجعیت زندگی، الگوهای رفتاری و پاسخ‌بسیاری از نیازهای خود را در همین فضا جست‌وجو می‌کنند. من معتمد همین موضوع سبب شده پدیده تفاوت نسل‌ها که همواره در طول تاریخ وجود داشته، در برخی حوزه‌ها به شکاف میان‌نسلی تبدیل شود. امروز نیز با سبک ویدئوها و ایونت‌هایی که شاهد آن هستیم، این شکاف حتی به گسست میان‌نسلی رسیده است. اکنون با دو نسلی مواجه هستیم که زیر یک سقف زندگی می‌کنند، اما زبان، سلیقه‌ها و گرایش‌های یکدیگر را اصلاً درک نمی‌کنند. ریشه این مسئله را باید در تفاوت مرجعیت یا همان «گروه‌های مرجع» جست‌وجو کرد؛ زیرا مرجعیت فکری، فرهنگی و سبک زندگی این دو دسته از انسان‌ها کاملاً با یکدیگر متفاوت است.

■**خروجی این وضعیت برای نوجوانان چیست؟**
نتیجه این وضعیت، این است که امروز با نسلی از بزرگسالان روبه‌رو هستیم که بر اساس داده‌های ذهنی، تجربه‌های زیسته و الگوهای فکری خود برای نسل جدید، برنامه‌ریزی می‌کنند و تلاش دارند آن‌ها را در همان قالب‌ها قرار دهند؛ در حالی که نسل جوان، به‌ویژه نوجوانان، در دنیایی موازی حرکت می‌کنند. بخش عمده‌ای از بزرگسالان، به‌ویژه تصمیم‌گیران، با فضای زیست نوجوانان و جوانان غریبه هستند. آن‌ها شناخت کافی از این فضا ندارند، درک عمیقی از مسئله پیدا نکرده‌اند و تحلیل درستی نیز از آن ارائه نمی‌کنند. به همین دلیل، بسیاری از برنامه‌ریزی‌هایی که برای این نسل انجام می‌شود، با واقعیت‌های زندگی آن‌ها همخوانی ندارد. نتیجه این ناآشنایی آن است که تقریباً همه برنامه‌ریزی‌های طبیعی و متعارف در مواجهه با نسل جدید با شکست روبه‌رو می‌شود؛ چه در نهادهای رسمی مانند آموزش و پرورش، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان تبلیغات اسلامی و چه در نهادهای غیررسمی که تعداد آن‌ها نیز بسیار زیاد است.

■چه نیازهای روانی یا اجتماعی موجب می‌شود نوجوان احساس کند دیدن یک اینفلوئنسر برایش به یک اتفاق بسیار مهم تبدیل شده است؟

اینفلوئنسرها و بلاگرها به این دلیل که روی نیازها و حتی دقیق‌تر بگویم، روی خواسته‌های آنی و لحظه‌ای نوجوانان دست می‌گذارند، به قهرمانان این گروه سنی تبدیل شده‌اند. همان نقشی که روزگاری شخصیت‌هایی مانند رستم و سهراب یا بزرگان دینی در ذهن مردم داشتند و پرده‌خوانی‌ها و نقالی‌ها آن را منتقل می‌کردند، امروز

خبر مشروح

به گزارش ایسنا، علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش در حاشیه همایش مسئولان استانی انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزی با بیان اینکه یکی از مسائل مهمی که جزو اولویت‌های مهم کشور، دولت و حاکمیت است، موضوع ناترازی‌های انرژی و صرفه‌جویی است که به خوبی ورود کرده و امروز از یک اپلیکیشن فوق‌العاده خوب رونمایی شد که هم در زمینه آموزش و هم در زمینه کنشگری و بخش‌های محتوایی به جامعه دانش‌آموزی کمک می‌کند، گفت:

درنهایت صرفه‌جویی در حوزه‌های آب و برق و گاز اتفاق می‌افتد.

کاظمی درباره مهم‌ترین اولویت آموزش و پرورش برای آغاز سال تحصیلی جدید و دغدغه این وزارتخانه برای مهر افزود: از هم‌اکنون تمام تمرکز ما بر اجرای آزمون‌های نهایی و پایان ارزشیابی تحصیلی پایه‌های نهم و دوازدهم است.

وزیر آموزش و پرورش بیان کرد

از تکذیب مجازی شدن مدارس تا ورود ۳۰ هزار معلم جدید

وی تصریح کرد: برنامه‌ریزی‌های فراوان و مترامک برای آغاز سال تحصیلی مهم‌ترین دغدغه اولویت‌ماس‌ت امیدواریم برنامه‌ریزی‌ها به‌گونه‌ای انجام شود که مانند سال‌های گذشته، آغاز سال تحصیلی آرام، کم‌دغدغه، خوب، بانشاط و پر امید برای خانواده‌ها باشد.

کاظمی درباره شایعات مجازی شدن سال تحصیلی آینده گفت: این موضوع کذب است و متأسفانه بعضی‌ها شایعاتی پخش کردند که آموزش و پرورش سال آینده به صورت مجازی خواهد بود؛ هیچ مقام مسئولی تاکنون چنین اظهارنظری نکرده‌و اگر فردی هم در این خصوص صحبت کرده، هیچ مسئولیتی در این زمینه نداشته است؛ بنابراین به این شایعات توجه نکنید؛ تمام اهتمام دولت جمهوری اسلامی ایران و مسئولان دولت و نظام تعلیم و تربیت این است که آموزش و پرورش به صورت حضوری از سال تحصیلی جدید آغاز شود. این یک اصل

اجتناب‌ناپذیر است مگر اینکه اتفاقاً واقعاً فوق‌العاده و خارق‌العاده‌ای رقم بخورد. وی ادامه‌داد: سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ به‌دلیل اتفاقاتی که افتاد، تقریباً بیشتر سال را به صورت مجازی برگزار کردیم، یقیناً شاهد یک افت کیفیت آموزشی بودیم بنابراین توسعه عدالت و کیفیت را همچنان جزو مهم‌ترین اولویت‌های خود در سال تحصیلی آینده در نظر داریم. کاظمی در پاسخ به پرسشی مبنی بر وجود کمبود معلم در مدارس با توجه به برگزار نشدن آزمون‌های استخدامی گفت: کمبود معلم قطعاً داریم ولی همیشه کمبودهای معلم را از راه‌های مختلف جبران می‌کنیم؛ همین امسال هم ۳۰ هزار دانش‌آموخته دانشگاه فرهنگیان داریم که وارد فضای آموزش خواهند شد، اما پیگیر استخدام هم هستیم که باید دید چه خواهد شد. اما طبیعتاً به سال جدید نمی‌رسیم.